

“As compañías que concilian aumentan a súa produtividade entre un 10% e un 15%”

Roberto
Martinez

Director da
Fundación
Másfamilia

Roberto Martinez (Zaragoza, 1966) quere convencer a políticos e empresarios de que compaxinar traballo, familia e mundo persoal é sinónimo de benestar. E unha fórmula, di, para mellorar o liderado. A Fundación Másfamilia que dirixe premia co selo “efr” (emprego flexible e responsable) ás empresas que axudan a conciliar (son xa 320), e engloba a compañías, asociacións e universidades públicas, co apoio do Ministerio de Sanidade. O punto de partida é escuro: España está á cola en canto a conciliación refírese, di a Organización para la Cooperación y Desarrollo Económico (OCDE). As axudas públicas á familia sitúanse no 1,6% do Produto Interior Bruto. Moi lonxe da media do 2,2% da OCDE.

Que ingredientes inclúe unha receita de conciliación perfecta? Non poden faltar o apoio da empresa nin o compromiso do traballador. A conciliación, ademais, debe estar baseada na persoa. En bloque non funciona tan ben: gústanos que nos recoñezan que somos distintos.

Entón, non existe a variña máxica nisto da conciliación, senón unha receita distinta para cada traballador. Esa é a súa riqueza. Unha empresa debería ter tantos plans de conciliación como empregados e empregadas haxa.

A súa fundación afirma que a flexibilidade de horarios e máis vacacións incrementan tanto o benestar das persoas como a súa produtividade. Teñen datos? As medidas de conciliación melloran o compromiso do traballador coa empresa (entre un oito e un 10%), o clima laboral e reducen o absentismo. Ademais, as compañías que concilian son máis atractivas. E melloran o seu produtividade entre o 10 e un 15%.

Xa logrou o apoio de máis de 300 empresas, denominadas empresas efr, con novas medidas de conciliación. Se tivese que elixir tres, cales serían? A flexibilidade de horarios e vacacións, porque están entre as máis utilizadas. Funcionan ben e non teñen custos. Despois, opto por ampliar os permisos dos pais que por lei son escasos (16 semanas en nais e 15 días para pais). Para rematar elixo medidas máis orixinais, como as “walking meetings”, que son reunións de traballo camiñando ao aire libre. E a compensación flexible: recibir parte do salario en forma de seguros médicos, garderías ou mobilidade.

E, con todo, España está á cola en canto a conciliación, advirte a OCDE. En parte, pola fenda no tempo dedicado ás tarefas domésticas: cinco horas diarias as mulleres e só dúas os homes. O reto é importante. E coa conxuntura económica actual o investimento en gasto público, en educación de cero a tres anos e en maternidade é difícil que aumente. Con todo, a conciliación é posible cunhas regras de xogo distintas: a transformación social ten que empezar pola empresa.

Refírese ao teletraballo? Segundo os seus datos, apenas o 8% das empresas utilízanlo. O teletraballo é un dos ingredientes desa revolución necesaria. En EE.UU. e Canadá o número de persoas que teletraballan chega ao 50%. E en Europa, case todos os nosos veciños supérannos.

E haberá sectores máis conciliadores que outros... O tecnolóxico é o que máis concilia: as empresas TIC case o levan no seu ADN. E despois, o enerxético, que tamén ten boas políticas para compaxinar traballo e vida persoal. Defende o salario emocional; que unha parte do soldo páguese en motivación. Como encaixa esta idea co

incremento da pobreza en España a causa do paro? O salario emocional é unha forma moi lóxica de compensar. E está aliñado coas correntes mundiais. O traballador recibe un salario monetario, un salario en especies e un salario emocional, que inclúe intanxibles, que teñen un valor.

A conciliación, fai á sociedade un pouco máis igualitaria? Logra unha sociedade mellor, con maiores grados de liberdade. A conciliación ofrece liberdade ás persoas, tanto no seu ámbito persoal, familiar e empresarial como no social. Por iso, é imparable. Ademais, constrúe unha sociedade máis xusta, na que as persoas vulnerables (con discapacidade, nenos, maiores, enfermos) están mellor atendidas.

Todo parecen beneficios para conciliar. A quen aínda non logrou convencer? Fáltanos convencer aos políticos, que non teñen nin idea de que vai todo isto. E o peor é que parece que non queren aprender. Tamén quedan moitos líderes empresariais. convence-mos a 320. ¡Pero en España hai preto dun millón!

Logo de todo, para vostede conciliar é unha quimera ou unha realidade posible? Unha realidade absolutamente posible. É un proxecto pragmático que podería aplicarse mañá mesmo.

Para rematar, propóñolle un exercicio de imaxinación. Se tivese que escoller unha empresa ideal (valen ficticias) ou unha sociedade que concilie que dá xenio, cal sería? Tería o estado do benestar e as políticas sociais de Suecia ou Noruega. E unhas empresas moi flexibles, orientadas ao resultado. Que non só ofrezan ferramentas para realizar o traballo senón que nos axuden a facernos mellores persoas.

Hainas que facilitan voluntariados e escolas de pais e nais! É aí onde debemos mirarnos.

